

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

- ★Rådets forordning (EØF) nr. 1725/83 af 20. juni 1983 om fordeling mellem medlemsstaterne af visse fangstkvoter for fartøjer, der udøver fiskeri i Norges økonomiske zone og i fiskerizonen omkring Jan Mayen 1
- ★Rådets forordning (EØF) nr. 1726/83 af 20. juni 1983 om fordeling mellem medlemsstaterne af fangstkvoter for fartøjer, der udøver fiskeri i svenske farvande 5
- ★Rådets forordning (EØF) nr. 1727/83 af 20. juni 1983 om fordeling mellem medlemsstaterne af fangstkvoter for fartøjer, der udøver fiskeri i færøske farvande 7
- ★Rådets forordning (EØF) nr. 1728/83 af 20. juni 1983 om forvaltning af og kontrol med visse fangstkvoter for 1983 for fartøjer, som fører en medlemsstats flag, og som udøver fiskeri i det regulerede område, der er defineret i NAFO-konventionen 9
- ★Rådets forordning (EØF) nr. 1729/83 af 20. juni 1983 om ændring af forordning (EØF) nr. 2057/82 om fastsættelse af visse foranstaltninger til kontrol med fiskeri fra fartøjer hjemmehørende i medlemsstaterne 14
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 1730/83 af 27. juni 1983 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug 15
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 1731/83 af 27. juni 1983 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes 17
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 1732/83 af 24. juni 1983 om fastsættelse af fristen for indlagring af smør solgt i henhold til forordning (EØF) nr. 262/79 . . 19

(Fortsættes på omslagets anden side)

*Kommissionens forordning (EØF) nr. 1733/83 af 27. juni 1983 om suspension af en række bestemmelser i forordning (EØF) nr. 2042/75 om de særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for korn og ris	20
*Kommissionens forordning (EØF) nr. 1734/83 af 27. juni 1983 om fastsættelse af de særlige kurser til omregning til national valuta af referencepriserne franko grænse for indført hedvin	22
*Kommissionens forordning (EØF) nr. 1735/83 af 27. juni 1983 om ændring af forordning (EØF) nr. 1072/83 for så vidt angår iværksættelsen af bestemmelserne for import af visse oste	24
*Kommissionens forordning (EØF) nr. 1736/83 af 27. juni 1983 om genindførelse af opkrævningen af told, der gælder i henseende til tredjelande, for visse varer med oprindelse i Jugoslavien	25
Kommissionens forordning (EØF) nr. 1737/83 af 27. juni 1983 om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker	26
Kommissionens forordning (EØF) nr. 1738/83 af 27. juni 1983 om ændring af importafgifterne for produkter forarbejdet på basis af korn og ris	27

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Kommissionen

83/312/EØF :

*Kommissionens beslutning af 8. februar 1983 om den italienske regerings brændstoftilskud til middelhavsfiskere	29
---	----

83/313/EØF :

*Kommissionens beslutning af 8. februar 1983 om den franske regerings støtte til fiskerivirksomheder med henblik på bevarelsen af beskæftigelsen i fiskeriet	32
--	----

83/314/EØF :

*Kommissionens beslutning af 8. februar 1983 om den belgiske regerings brændstoftilskud til fiskere	35
---	----

83/315/EØF :

*Kommissionens beslutning af 8. februar 1983 om den britiske regerings støtte til ejere af fiskefartøjer i 1980 og 1981	38
---	----

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1725/83

af 20. juni 1983

om fordeling mellem medlemsstaterne af visse fangstkvoter for fartøjer, der udøver fiskeri i Norges økonomiske zone og i fiskerizonen omkring Jan Mayen

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 170/83 af 25. januar 1983 om en fællesskabsordning for bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne⁽¹⁾, særlig artikel 3, 4 og 11,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Fællesskabet og Norge har paraferet en aftale om deres gensidige fiskerirettigheder for 1983, der blandt andet vedrører tildeling af visse fangstkvoter for Fællesskabets fartøjer i den norske fiskerizone;

det påhviler Fællesskabet at fordele disse fangstkvoter mellem fiskerne i Fællesskabet;

for at sikre en rimelig fordeling af de disponible fiskeressourcer bør disse kvoter fordeles mellem Fællesskabets medlemsstater;

for at sikre, at denne fordeling overholdes, bør der indsendes oplysninger om det faktiske fiskeri —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Fangster, som i 1983 tages inden for rammerne af aftalen om gensidige fiskerirettigheder for 1983

⁽¹⁾ EFT nr. L 24 af 27. 1. 1983, s. 1.

mellem Fællesskabet og Norge af fartøjer, der fører en medlemsstats flag, i farvande nord for 62° nordlig bredde, som henhører under Norges økonomiske zone, eller i fiskerizonen omkring Jan Mayen, må ikke overstige de i bilag I fastsatte kvoter.

2. Fangster af de i bilag II anførte arter, som i 1983 tages inden for rammerne af aftalen om gensidige fiskerirettigheder for 1983 mellem Fællesskabet og Norge af fartøjer, der fører en medlemsstats flag, i farvande syd for 62° nordlig bredde, som henhører under Norges økonomiske zone, må ikke overstige de i nævnte bilag fastsatte kvoter.

Artikel 2

Medlemsstaterne og skippere på fiskefartøjer, som fører en medlemsstats flag, skal, hvad angår fiskeri i de i artikel 1 omhandlede farvande, overholde de bestemmelser, der er fastsat i artikel 3 til 9 i Rådets forordning (EØF) nr. 2057/82 af 29. juni 1982 om fastsættelse af nærmere bestemmelser om kontrol med fiskeri foretaget af fiskefartøjer fra medlemsstaterne⁽²⁾.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den finder anvendelse indtil den 31. december 1983.

⁽²⁾ EFT nr. L 220 af 29. 7. 1982, s. 1.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 20. juni 1983.

På Rådets vegne

H.-J. ROHR

Formand

BILAG I

Mængder omhandlet i artikel 1, stk. 1

(Norske farvande, nord for 62° nordlig bredde)

(i tons, levende vægt)

Art	ICES-afsnit	Kvoter	Tildeling	
Torsk	I, II a) og II b)	10 500	Frankrig	1 660
			Tyskland	1 810
			Det forenede Kongerige	7 030
Kuller	I, II a) og II b)	4 100	Frankrig	520
			Tyskland	880
			Det forenede Kongerige	2 700
Sej	I, II a) og II b)	6 000	Frankrig	770
			Tyskland	4 800
			Det forenede Kongerige	430
Rødfisk Sebastes mentella	I, II a) og II b)	2 000	Tyskland	1 380
			Det forenede Kongerige	400
			Frankrig	220
Sebastes marinus	I, II a) og II b)	2 500	Tyskland	1 720
			Det forenede Kongerige	500
			Frankrig	280
Hellefisk	I, II a) og II b)	250	Tyskland	125
			Det forenede Kongerige	125
Blåhvilling	II	2 000	Frankrig	2 000
			Tyskland	p. m. (1)
Andre arter (som bifangster)	I, II a) og II b)	500	Frankrig	65
			Tyskland	170
			Det forenede Kongerige	265
Makrel	II a)	5 000	Denmark	5 000

(1) Ad hoc-løsning for 1983.

BILAG II

Mængder omhandlet i artikel 1, stk. 2

(i tons, levende vægt)

Art	ICES-afsnit	Kvoter	Tildeling
Sperling ⁽¹⁾	IV	50 000	Danmark 47 500 ⁽²⁾
			Det forenede Kongerige 2 500 ⁽³⁾
Tobis	IV	150 000	Danmark 142 500 ⁽²⁾
			Det forenede Kongerige 7 500 ⁽³⁾
Rejer	IV	650	Danmark 650
Andre arter	IV	3 000	Danmark 1 500
			Det forenede Kongerige 1 125
			Tyskland
			Belgien
			Frankrig 375
			Nederlandene

⁽¹⁾ Herunder blåhvilling.

⁽²⁾ Inden for grænserne af en samlet kvote for sperling og tobis kan op til 19 000 tons overføres fra den ene art til den anden.

⁽³⁾ Inden for grænserne af en samlet kvote for sperling og tobis kan op til 1 000 tons overføres fra den ene art til den anden.

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1726/83

af 20. juni 1983

om fordeling mellem medlemsstaterne af fangstkvoter for fartøjer, der udøver fiskeri i svenske farvandeRÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 170/83 af 25. januar 1983 om en fællesskabsordning for bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne⁽¹⁾, særlig artikel 3, 4 og 11,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og ud fra følgende betragtninger:

Fællesskabet og Sverige har paraferet en aftale om deres gensidige fiskerirettigheder for 1983, der blandt andet vedrører tildeling af visse fangstkvoter for Fællesskabets fartøjer i den svenske fiskerizone;

det påhviler Fællesskabet at fordele disse fangstkvoter mellem fiskerne i Fællesskabet;

for at sikre en rimelig fordeling af de disponible fiskeressourcer bør disse kvoter fordeles mellem Fællesskabets medlemsstater;

for at sikre, at denne fordeling overholdes, bør der indsendes oplysninger om det faktiske fiskeri —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fra den 1. januar til den 31. december 1983 må de fangster, som kan tages af fartøjer, der fører en medlemsstats flag, i farvande henhørende under svensk fiskerijurisdiktion, ikke overstige de i bilaget fastsatte kvoter.

*Artikel 2*Medlemsstaterne og skippere på fiskefartøjer, som fører en medlemsstats flag, skal, hvad angår fiskeri i de i artikel 1 omhandlede farvande, overholde de bestemmelser, der er fastsat i artikel 3 til 9 i Rådets forordning (EØF) nr. 2057/82 af 29. juni 1982 om fastsættelse af nærmere bestemmelser om kontrol med fiskeri foretaget af fiskefartøjer fra medlemsstaterne⁽²⁾.*Artikel 3*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den finder anvendelse indtil den 31. december 1983.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 20. juni 1983.

På Rådets vegne

H.-J. ROHR

Formand⁽¹⁾ EFT nr. L 24 af 27. 1. 1983, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 220 af 29. 7. 1982, s. 1.

BILAG

De i artikel 1 omhandlede mængder for perioden fra den 1. januar til den 31. december 1983

(i tons)

Art	ICES-afsnit	Kvoter	Tildeling	
Torsk	III d)	3 350	Danmark	2 450
			Tyskland	900
Sild	III d)	1 000	Danmark	570
			Tyskland	430
Laks	III d)	35	Danmark	30
			Tyskland	5

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1727/83

af 20. juni 1983

om fordeling mellem medlemsstaterne af fangstkvoter for fartøjer, der udøver fiskeri i færøske farvande

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 170/83 af 25. januar 1983 om en fællesskabsordning for bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne⁽¹⁾, særlig artikel 3, 4 og 11,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og ud fra følgende betragtninger:

I overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i fiskeriaftalen mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab på den ene side og den danske regering og det færøske landsstyre på den anden side, har de to parter ført konsultationer vedrørende deres gensidige fiskerirettigheder for 1983;

som resultat af disse konsultationer er de to parter nået til enighed om en ordning for 1983, der blandt andet vedrører tildeling af visse fangstkvoter for Fællesskabets fartøjer i den færøske fiskerizone;

det påhviler Fællesskabet at fordele disse fangstkvoter for den færøske fiskerizone mellem fiskerne i Fællesskabet;

for at sikre en rimelig fordeling af de disponible fiskeressourcer bør disse kvoter fordeles mellem Fællesskabets medlemsstater:

for at sikre, at denne fordeling overholdes, bør der indsendes oplysninger om det faktiske fiskeri —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fra den 1. januar til den 31. december 1983 må de fangster, som tages inden for rammerne af ordningen mellem Fællesskabet og Færøerne om gensidige fiskerirettigheder for 1983 af fartøjer, der fører en medlemsstats flag, i farvande henhørende under færøsk fiskerijurisdiktion, ikke overstige de i bilaget fastsatte kvoter.

Artikel 2

Medlemsstaterne og skippere på fiskefartøjer, som fører en medlemsstats flag, skal, hvad angår fiskeri i de i artikel 1 omhandlede farvande, overholde de bestemmelser, der er fastsat i artikel 3 til 9 i Rådets forordning (EØF) nr. 2057/82 af 29. juni 1982 om fastsættelse af nærmere bestemmelser om kontrol med fiskeri foretaget af fiskefartøjer fra medlemsstaterne⁽¹⁾.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers tidende*.

Den finder anvendelse indtil den 31. december 1983.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 20. juni 1983.

På Rådets vegne

H.-J. ROHR

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 24 af 27. 1. 1983, s. 1.

⁽¹⁾ EFT nr. L 220 af 29. 7. 1982, s. 1.

BILAG

Mængder omhandlet i artikel 1

(i tons)

Arter	Kvoter	Tildeling		
Torsk og Kuller	2 200	Frankrig	260	
		Tyskland	50	
		Det forenede Kongerige	1 890	
Sej	3 500	Belgien	p. m.	
		Frankrig	2 200	
		Tyskland	450	
		Nederlandene	p. m.	
		Det forenede Kongerige	850	
Rødfisk	4 800	Belgien	p. m.	
		Frankrig	300	
		Tyskland	4 450	
		Det forenede Kongerige	50	
Lange	500	Frankrig	280	
		Det forenede Kongerige	200	
		Tyskland	20	
Byrkelange	4 500	Frankrig	2 950	
		Det forenede Kongerige	100	
		Tyskland	1 450	
Brosme	400	Det forenede Kongerige	300	
		Tyskland	90	
		Frankrig	10	
Blåhvilling	25 000	Danmark	11 000	
		Frankrig	}	
		Tyskland		3 000
		Nederlandene		
		Det forenede Kongerige	11 000	
Fladfisk	300	Frankrig	40	
		Tyskland	60	
		Det forenede Kongerige	200	
Andre arter	500	Frankrig	180	
		Det forenede Kongerige	120	
		Tyskland	200	
Makrel	3 500	Danmark	3 500	

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1728/83

af 20. juni 1983

om forvaltning af og kontrol med visse fangstkvoter for 1983 for fartøjer, som fører en medlemsstats flag, og som udøver fiskeri i det regulerede område, der er defineret NAFO-konventionen

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger :

Konventionen om det fremtidige multilaterale samarbejde vedrørende fiskeriet i det nordvestlige Atlanterhav⁽²⁾, i det følgende benævnt »NAFO-konventionen«, blev godkendt af Rådet ved forordning (EØF) nr. 3179/78⁽³⁾;

NAFO-konventionen trådte i kraft den 1. januar 1979 ;

Fiskerikommissionen under Organisationen for fiskeriet i det nordvestlige Atlanterhav vedtog den 15. september 1982 et forslag om, at fangsterne af visse fiskearter begrænses i det regulerede område i 1983, og dette forslag blev den 27. december 1982 en bindende foranstaltning for Fællesskabet ;

Fællesskabet skal udstede passende bestemmelser, der sikrer, at denne begrænsning overholdes af fællesskabsfartøjerne ;

NAFO-kommissionens forslag af 15. september 1982 om blæksprutter fastsætter ikke særskilte kvoter til Canada og Fællesskabet ; Fællesskabet bør derfor indføre kvoter for sine egne fiskere i en størrelsesorden, hvori der tages hensyn både til de af NAFO foreslåede TAC for den samlede bestand og til Fællesskabets fiskers interesser ;

oplysninger om fællesskabsfartøjernes fangster bør meddeles de pågældende medlemsstater og Kommissionen for at sikre, at disse kvoter overholdes —

Artikel 1

1. Fra den 1. januar til den 31. december 1983 begrænses fangster af de i bilag I nævnte arter taget i det regulerede område, der er defineret i artikel 1, stk. 2, i NAFO-konventionen, af fartøjer, som fører en af medlemsstaternes flag, inden for de i nævnte bilag anførte dele af det regulerede område til de i det pågældende bilag fastsatte kvoter.

2. Bifangster af de i bilag I nævnte arter, som tages i områder, for hvilke der ikke i denne forordning er tildelt nogen kvote for direkte fiskeri, må for hver af disse arter om bord ikke overstige 2 500 kg eller 10 vægtprocent af den samlede fiskemængde om bord, hvis denne sidste mængde er større.

Artikel 2

1. Fartøjer, der fisker i det i artikel 1 nævnte område, skal føre en logbog, hvori de i bilag II specificerede oplysninger indføres.

2. Fartøjer, der fisker i det i artikel 1 nævnte område, skal senest den sekstende dag i hver måned for første halvdel af måneden og senest den første dag i hver måned for anden halvdel af den foregående måned, til myndighederne i den medlemsstat, hvis flag de fører, fremsende rapporter om deres fangster i det pågældende område. Disse rapporter skal for den periode, de dækker, angive fangsterne i tons for hver art og hvert kvoteområde.

3. Fartøjer, der påtænker at fiske i det regulerede område efter en bestemt bestand, for hvilken der ikke er tildelt Fællesskabet nogen kvote, skal mindst 72 timer, inden fiskeri begyndes efter en mængde, der for den pågældende bestand er tildelt »Andre«, til myndighederne i den medlemsstat, hvis flag de fører, fremsende meddelelse om en sådan hensigt, om muligt sammen med et skøn over den forventede fangst. Fartøjer, der deltager i sådant fiskeri, skal til myndighederne i den medlemsstat, hvis flag de fører, med 48 timers mellemrum fremsende fangstrapporter vedrørende den pågældende bestand.

⁽¹⁾ EFT nr. C 68 af 14. 3. 1983, s. 88.

⁽²⁾ EFT nr. L 378 af 30. 12. 1978, s. 2.

⁽³⁾ EFT nr. L 378 af 30. 12. 1978, s. 1.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne skal regelmæssigt til Kommissionen fremsende de rapporter, som de i henhold til artikel 2, stk. 2, har modtaget fra fartøjer, som fører deres flag. Rapporter vedrørende den første halvdel af hver måned skal fremsendes til Kommissionen senest den tyvende dag i samme måned, og rapporter vedrørende anden halvdel af hver måned skal fremsendes senest den femte dag i den følgende måned.

2. Medlemsstaterne skal omgående til Kommissionen fremsende oplysninger, der modtages i henhold til artikel 2, stk. 3.

3. Medlemsstaterne skal senest den tyvende dag i hver måned til Kommissionen fremsende oplysninger om de landinger, der er foretaget af fartøjer, som fører deres flag, og som har fisket i det i artikel 1 nævnte område den foregående måned.

Artikel 4

Medlemsstaterne skal give Kommissionen oplysninger om alle fartøjer, som føres deres flag, og som agter at begynde fiskeri eller behandling af havfisk i det i artikel 1 nævnte område, senest tredive dage inden den forventede begyndelse af sådanne aktiviteter. Disse oplysninger skal omfatte:

- a) fartøjets navn,
- b) fartøjets officielle nummer, som registreret af det kompetente nationale myndigheder,
- c) fartøjets hjemsted,
- d) fartøjets ejer eller befragter,
- e) attestation af, at skibsførerne har fået udleveret et eksemplar af de bestemmelser, der er gældende i det regulerede område,

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 20. juni 1983.

- f) de væsentligste arter, som påtænkes fanget af fartøjet under fiskeriet i det regulerede område,
- g) de underområder hvor fartøjet forventes at udøve fiskeri.

Artikel 5

1. Når Kommissionen fra sekretariatschefen i Organisationen for fiskeriet i det nordvestlige Atlanterhav har modtaget meddelelse om, at en af de i artikel 2, stk. 3, omhandlede kvoter er fuldstændig opbrugt, skal den i overensstemmelse hermed underrette medlemsstaterne, som træffer passende foranstaltninger for at sikre, at fiskeri udøvet af fartøjer, som fører deres flag, for den pågældende bestands vedkommende ophører senest tre arbejdsdage fra datoen for Kommissionens modtagelse af meddelelsen fra sekretariatschefen.

2. Såfremt Kommissionen på grundlag af oplysningerne fra medlemsstaterne har grund til at tro, at den pågældende kvote er opbrugt, skal den i overensstemmelse hermed uden af afvente sekretariatschefens meddelelse underrette medlemsstaterne, der træffer passende foranstaltninger for at sikre, at fiskeri udøvet af fartøjer, som fører deres flag, for den pågældende bestands vedkommende straks ophører.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar til den 31. december 1983.

På Rådets vegne

H.-J. ROHR

Formand

BILAG I

Fangstkvoter tildelt Fællesskabet for perioden fra den 1. januar til den 31. december 1983

Art	NAFO-afsnit	Kvoter (t)
Torsk	3 NO	Frankrig 210
	3 M	Tyskland 700
		Frankrig 300
		Det forenede Kongerige 1 405
Håising	3 LNO	Frankrig 700 ⁽²⁾
	3 M	EØF 500 ⁽¹⁾
Ising	3 LNO	Frankrig 380
Rødfisk	3 M	Tyskland 200
		Det forenede Kongerige 1 000
	3 LN	EØF 150 ⁽¹⁾
Skærising	3 NO	Frankrig 50 ⁽¹⁾
Blæksprutte (Illex)	3 + 4	Tyskland 3 900 ⁽²⁾
		Frankrig 3 650 ⁽²⁾
		Italien 2 200 ⁽²⁾
Lodde	3 LNO	0

⁽¹⁾ Denne kvote er ikke udelukkende tildelt fællesskabsfartøjer, men alle kontraherende parter i NAFO, der ikke har fået tildelt egen kvote, herunder Fællesskabet. Fiskeri udøvet af fællesskabsfartøjer skal således ophøre, når Fællesskabet er blevet underrettet om, at den samlede kvote er opbrugt.

⁽²⁾ Med fradrag af mængder, der tages af fællesskabsfartøjer i de dele af NAFO-afsnit, der falder ind under national fiskerijurisdiktion.

BILAG II

Optegnelser i logbogen

Oplysningens art	Kode
Fartøjets navn	01
Fartøjets nationalitet	02
Fartøjets registreringsnummer	03
Registreringshavn	04
Typer af (dagligt) anvendte redskaber	10
Type af redskaber	2 ⁽¹⁾
Dato	
— dag	20
— måned	21
— år	22
Position	
— bredde	31
— længde	32
— statistisk område	33
Antal dræt pr. 24 timer ⁽²⁾	40
Antal timer med redskabsfiskeri pr. 24 timer ⁽²⁾	41
Navne på arter	2 ⁽¹⁾
Daglig fangst af hver art (tons levende vægt)	50
Daglig fangst af hver art til konsum	61
Daglig fangst af hver art til fremstilling af fiskemel	62
Daglig bortkastet mængde af hver art	63
Omladningsplads(er)	70
Dato(er) for omladning	71
Skibsførerens underskrift	80

⁽¹⁾ Koden suppleres med de FAO-koder, der er anført i bilagets anden del.

⁽²⁾ Såfremt to eller flere typer af redskaber anvendes inden for samme 24 timers periode, skal der føres nærmere optegnelser for hver type.

FAOs standardforkortelser for de vigtigste arter

Forkortelse	Arter	Forkortelse	Arter
ALE	Stavsild	MEN	Menhaden
ARG	Guldlaks	MIX	Blandede arter
BUT	Dollarfisk	MOL	Bløddyr
CAP	Lodde	PEL	Pelagiske fisk (ikke specificeret)
CAT	Havkat	PLA	Håising
COD	Torsk	POK	Sej
CRA	Krabber	RED	Rødfisk
CRU	Krebsdyr	RNG	Skolæst
DOG	Rødhaj	SAL	Laks
FLW	Pseudopleuronectes americanus (Winter flounder)	SAU	Makrelgedde
FLX	Fladfisk (ikke specificeret)	SCA	Kammusling
GHL	Hellefisk	SHA	Haj
GRC	Ogak	SHR	Rejer
GRO	Bundfisk (ikke specificeret)	SKA	Rokker (ikke specificeret)
HAD	Kuller	SQU	Blæksprutte
HAL	Helleflynder	SWO	Sværdfisk
HER	Sild	SWX	Tang
HKR	Skægbrosme (Urophycis chuss)	TUN	Tunfisk
HKS	Kulmule	URC	Søpindsvin
HKW	Skægbrosme (Urophycis tenuis)	USK	Brosme
INV	Skaldyr (ikke specificeret)	VFF	Fisk med finner (ikke specificeret)
LOB	Hummer	WIT	Skærising
MAC	Makrel	YEL	Ising

FAO standardforkortelser for redskaber

Forkortelse	Redskab
OTB	Bundtrawl (side- eller hæk — ikke specificeret)
OTB1	Bundtrawl (til sidetrawling)
OTB2	Bundstrawl (til hæktrawling)
OTM	Flydetrawl (side- eller hæk — ikke specificeret)
OTM1	Flydetrawl (til sidetrawling)
OTM2	Flydetrawl (til hæktrawling)
PTB	Bundtrawl til parfiskeri (to fartøjer)
PTM	Flydetrawl til parfiskeri (to fartøjer)
—	Rejetrawl (nu medtaget under bundtrawlstyper)
SDN	Snurrevod
SSC	Skotsk snurrevod
SPR	Vod trukket af to fartøjer
SB	Landdragningsvod
PS	Snurpenot
GN	Hildningsnet (ikke specificeret)
GNS	Hildningsnet (faststående)
GND	Hildningsnet (flydende)
LL	Langliner (faststående eller flydende — ikke specificeret)
LLS	Langliner (faststående)
LLD	Langliner (flydende)
LHP	Håndliner og strangliner
LHM	Håndliner og stangliner (mekaniske)
LTL	Dørg
FIX	Fælder (ikke specificeret)
FPN	Åbne bundgarn
FPO	Lukkende tejner og ruser
FWR	Spærringer, fiskegårde, o.l.
DRB	Fartøjstrukne skrabere
DRH	Håndtrukne skrabere (f.eks. river og tænger)
HAR	Harpuner
MIS	Forskellige redskaber
NK	Ukendte redskaber

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1729/83

af 20. juni 1983

om ændring af forordning (EØF) nr. 2057/82 om fastsættelse af visse foranstaltninger til kontrol med fiskeri fra fartøjer hjemmehørende i medlemsstaterne

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 170/83 af 25. januar 1983 om en fællesskabsordning for bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne⁽¹⁾, særlig artikel 11,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og ud fra følgende betragtninger:

Ifølge artikel 10 i forordning (EØF) nr. 170/83 skal der indføres kontrolforanstaltninger for at sikre, at Fællesskabets bevarelsesbestemmelser overholdes;

sådanne foranstaltninger er allerede blevet indført ved forordning (EØF) nr. 2057/82⁽²⁾; da der ikke forelå nogen egentlig grundforordning, måtte der med hensyn til vedtagelse af gennemførelsesbestemmelserne i artikel 13 i nævnte forordning henvises til artikel 33 i Rådets forordning (EØF) nr. 3796/81 af 29. december 1981 om den fælles markedsordning for fiskerivarer⁽³⁾; der bør for fremtiden henvises til

proceduren i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 170/83 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 13 i forordning (EØF) nr. 2057/82 affattes således:

»*Artikel 13*Gennemførelsesbestemmelserne til artikel 3 til 10 i denne forordning fastsættes efter proceduren i artikel 14 i Rådets forordning (EØF) nr. 170/83 af 25. januar 1983 om en fællesskabsordning for bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne⁽¹⁾.⁽¹⁾ EFT nr. L 24 af 27. 1. 1983, s. 1.*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 20. juni 1983.

På Rådets vegne

H.-J. ROHR

Formand⁽¹⁾ EFT nr. L 24 af 27. 1. 1983, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 220 af 29. 7. 1982, s. 1.⁽³⁾ EFT nr. L 379 af 31. 12. 1981, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1730/83

af 27. juni 1983

om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1451/82⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 5,under henvisning til Rådets forordning nr. 129 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitik rammer⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2543/73⁽⁴⁾, særlig artikel 3,

under henvisning til udtalelse fra Det monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

De importafgifter, som skal opkræves ved indførsel af korn, af mel, af hvede og rug og af grove gryn og fine gryn af hvede, er fastsat ved forordning (EØF) nr. 2118/82⁽⁵⁾ og de senere forordninger, der ændrer denne;

for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:

— en omregningskurs baseret på den centralkurs af de valutaer, der flyder sammen inden for et udsving af 2,25 %,

— en omregningskurs for de andre valutaer, der er baseret på et gennemsnit for hver valuta over for de fællesmarkedsvalutaer, der er nævnt i forrige led;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 24. juni 1983;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 2118/82, på de tilbudspriser og de dagsnoteringer, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importafgifterne for de i artikel 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 2727/75 nævnte produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 28. juni 1983.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. juni 1983.

På Kommissionens vegne

Poul DALSGER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 164 af 14. 6. 1982, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. 106 af 30. 10. 1962, s. 2553/62.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 263 af 19. 9. 1973, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 223 af 31. 7. 1982, s. 44.

BILAG

til Kommissionens forordning af 27. juni 1983 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

<i>(ECU/ton)</i>		
Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Afgifterne
10.01 B I	Blød hvede og blandsæd af hvede og rug	115,72
10.01 B II	Hård hvede	144,81 ⁽¹⁾ ⁽⁵⁾
10.02	Rug	127,69 ⁽⁶⁾
10.03	Byg	121,23
10.04	Havre	105,61
10.05 B	Majs, andre end hybridmajs til udsæd	82,97 ⁽²⁾ ⁽³⁾
10.07 A	Boghvede	30,05
10.07 B	Hirse	68,38 ⁽⁴⁾
10.07 C	Sorghum	100,67 ⁽⁴⁾
10.07 D	Andre varer	0 ⁽⁵⁾
11.01 A	Hvedemel og mel af blandsæd af hvede og rug	177,64
11.01 B	Rugmel	194,43
11.02 A I a)	Grove og fine gryn af hård hvede	238,25
11.02 A I b)	Grove og fine gryn af blød hvede	188,91

⁽¹⁾ For hård hvede med oprindelse i Marokko, som transporteres direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

⁽²⁾ I henhold til forordning (EØF) nr. 435/80 opkræves ingen importafgift ved indførsel af varer med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet eller i de oversøiske lande og territorier i de franske oversøiske departementer.

⁽³⁾ For majs med oprindelse i AVS eller OLT nedsættes importafgiften ved indførsel i Fællesskabet med 1,81 ECU pr. ton.

⁽⁴⁾ For hirse og sorghum med oprindelse i AVS eller OLT nedsættes importafgiften ved indførsel i Fællesskabet med 50 %.

⁽⁵⁾ For hård hvede og kanariefrø, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

⁽⁶⁾ Den importafgift, der skal opkræves for rug, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 1180/77 og Kommissionens forordning (EØF) nr. 2622/71.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1731/83

af 27. juni 1983

om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1451/82⁽²⁾, særlig artikel 15, stk. 6,under henvisning til Rådets forordning nr. 129 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitik rammer⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2543/73⁽⁴⁾, særlig artikel 3,

under henvisning til udtalelse fra Det monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

De præmier, hvormed importafgifterne for korn og malt skal forhøjes, er fastsat ved forordning (EØF) nr. 2119/82⁽⁵⁾ og de senere forordninger, der ændrer denne;

for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:

— en omregningskurs baseret på den centalkurs af de valutaer, der flyder sammen inden for et udsving af 2,25 %,

— en omregningskurs for de andre valutaer, der er baseret på et gennemsnit for hver valuta over for de fællesmarkedsv valutaer, der er nævnt i forrige led;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 24. juni 1983;

de nuværende cif-priser, herunder cif-priserne ved terminkøb, fører til at ændre de præmier, hvormed de for tiden gældende importafgifter skal forhøjes, i overensstemmelse med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2727/75 omhandlede præmier, hvormed de forudfastsatte importafgifter for korn og malt skal forhøjes, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 28. juni 1983.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. juni 1983.

På Kommissionens vegne

Poul DALSGER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 164 af 14. 6. 1982, s. 1.⁽³⁾ EFT nr. 106 af 30. 10. 1962, s. 2553/62.⁽⁴⁾ EFT nr. L 263 af 19. 9. 1973, s. 1.⁽⁵⁾ EFT nr. L 223 af 31. 7. 1982, s. 47.

BILAG

til Kommissionens forordning af 27. juni 1983 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

A. Korn og mel

(ECU/ton)

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Løbende måned 6	1. term. 7	2. term. 8	3. term. 9
10.01 B I	Blød hvede og blandsæd af hvede og rug	0	0	0	0
10.01 B II	Hård hvede	0	0	0	2,23
10.02	Rug	0	0	0	0
10.03	Byg	0	0	0	0
10.04	Havre	0	0	0	0
10.05 B	Majs, anden end hybridmajs til udsæd	0	0	0	3,35
10.07 A	Boghvede	0	0	0	0
10.07 B	Hirse	0	1,11	1,11	0
10.07 C	Sorghum	0	0	0	0
10.07 D	Andre varer	0	0	0	0
11.01 A	Hvedemel og mel af blandsæd af hvede og rug	0	0	0	0

B. Malt

(ECU/ton)

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Løbende måned 6	1. term. 7	2. term. 8	3. term. 9	4. term. 10
11.07 A I (a)	Malt af hvede, ikke brændt, formalet	0	0	0	0	0
11.07 A I (b)	Malt af hvede, ikke brændt, ikke formalet	0	0	0	0	0
11.07 A II (a)	Malt af andet end hvede, ikke brændt, formalet	0	0	0	0	0
11.07 A II (b)	Malt af andet end hvede, ikke brændt, ikke formalet	0	0	0	0	0
11.07 B	Brændt malt	0	0	0	0	0

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1732/83

af 24. juni 1983

om fastsættelse af fristen for indlagring af smør solgt i henhold til forordning (EØF) nr. 262/79

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
europæiske økonomiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr.
804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning
for mælk og mejeriprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved
forordning (EØF) nr. 1600/83⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 7,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr.
985/68 af 15. juli 1968 om fastsættelse af almindelige
regler for interventionsforanstaltninger på markedet
for smør og fløde⁽³⁾, senest ændret ved tiltrædelses-
akten af 1979, særlig artikel 7a, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 1 i Kommissionens forordning
(EØF) nr. 262/79 af 12. februar 1979 om salg til nedsat
pris af smør beregnet til fremstilling af konditorvarer,
konsumis og andre levnedsmiddelprodukter⁽⁴⁾, senest
ændret ved forordning (EØF) nr. 1014/83⁽⁵⁾, skal smør,
der udbydes til salg, være indlagret før et tidspunkt,der senere skal fastsættes; dette tidspunkt bør fast-
sættes på grundlag af udviklingen med hensyn til
smørlagre og disponible mængder;de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i
overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomi-
teen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*Det i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 262/79 omhand-
lede smør skal være indlagret inden den 1. januar
1983.*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter
offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers
Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 1983.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. juni 1983.

På Kommissionens vegne

Poul DALSGER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.⁽²⁾ EFT nr. L 163 af 22. 6. 1983, s. 56.⁽³⁾ EFT nr. L 169 af 18. 7. 1968, s. 1.⁽⁴⁾ EFT nr. L 41 af 16. 2. 1979, s. 1.⁽⁵⁾ EFT nr. L 114 af 29. 4. 1983, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1733/83

af 27. juni 1983

om suspension af en række bestemmelser i forordning (EØF) nr. 2042/75 om de særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for korn og ris

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1451/82⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 9a i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2042/75⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2466/82⁽⁴⁾, udstedes der licenser med lang gyldighedsperiode for produkter henhørende under pos. 11.07 A I b), 11.07 A II b) og 11.07 B; dette sker under hensyn til handelssædvanerne for de pågældende produkter; for at undgå at gyldighedsperioden udnyttes i spekulationsøjemed, er udstedelsen af licenser imidlertid underkastet meget strenge betingelser, herunder forpligtelse til at angive bestemmelsessted og til faktisk at udføre til samme bestemmelsessted samt forpligtelse til at føre bevis for ankomst hertil;

situationen og den sandsynlige udvikling på verdensmarkedet for byg og malt og navnlig den stærke konkurrence og usikkerheden på verdensmarkedet berettiger til en midlertidig lempelse af kravene i de nuværende bestemmelser; for at gøre det muligt for de pågældende at tilpasse sig markedsvilkårene forekommer det berettiget for høstårets varighed at suspendere forpligtelsen til at angive bestemmelsesstedet for udførslen og til at udføre til denne bestemmelse;

følgelig bør de særlige krav i gældende forskrifter med hensyn til frigivelse af sikkerhed, der stilles i forbindelse med ansøgning om licenser med lang gyldighedsperiode, suspenderes i samme periode; suspen-

sionen bør omfatte forpligtelsen til at angive bestemmelsessted samt forpligtelsen til at føre bevis for ankomst hertil;

den suspension, der fastsættes ved denne forordning, bør på ingen måde berøre de forpligtelser, som gælder for licenser, hvis gyldighedsperiode ikke er udløbet ved denne forordnings ikrafttrædelse;

Forvaltningskomiteen for Korn har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist—

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 9c i forordning (EØF) nr. 2042/75 affattes således:

»Artikel 9c

1. For ansøgninger om eksportlicens for produkter henhørende under pos. 11.07 A I b), 11.07 A II b) og 11.07 B i den fælles toldtarif, som indgives mellem den 1. juli 1983 og den 30. april 1984, suspenderes bestemmelserne i artikel 9a.

2. Uanset artikel 9 og på begæring er eksportlicenser for de i stk. 1 nævnte produkter, for hvilke der er indgivet ansøgning mellem den 1. juli 1983, og den 30. april 1984, gyldige fra udstedelsesdatoen, jf. artikel 8, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3183/80

— indtil den 30. september 1984, når de udstedes i perioden 1. januar — 30. april 1984;

— indtil udgangen af den ellefte måned, når de udstedes i perioden 1. juli — 31. oktober 1983;

— indtil den 30. september 1984, når de udstedes i perioden 1. november — 31. december 1983.

3. Uanset artikel 3 i forordning (EØF) nr. 3183/80 kan de rettigheder, der følger af de i stk. 2 omhandlede licenser, ikke overdrages.

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 164 af 14. 6. 1982, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 213 af 11. 8. 1975, s. 5.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 263 af 11. 9. 1982, s. 8.

4. For licenser, der udstedes i medfør af stykke 2, er sikkerhedsstillelsen :

- 30 ECU/t for licenser udstedt indtil den 31. december 1983 ;
- 24 ECU/t for licenser udstedt mellem den 1. januar og den 30. april 1984.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 1983.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. juni 1983.

På Kommissionens vegne

Poul DALSAGER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1734/83
af 27. juni 1983

**om fastsættelse af de særlige kurser til omregning til national valuta af referen-
cepriserne franko grænse for indført hedvin**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 337/79 af 5. februar 1979 om den fælles markedsordning for vin ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3082/82 ⁽²⁾,

under henvisning til Rådets forordning nr. 129 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitik rammer ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2543/73 ⁽⁴⁾, særlig artikel 3,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1393/76 af 17. juni 1976 om fastsættelse af nærmere bestemmelser for indførsel af produkter fra vinesektoren med oprindelse i visse tredjelande ⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3104/80 ⁽⁶⁾, særlig artikel 1a, stk. 4,

under henvisning til udtalelse fra Det monetære Udvalg, og

ud fra gældende betragtninger:

I medfør af artikel 1a i forordning (EØF) nr. 1393/76 anvendes der særlige kurser for omregning til national valuta af referencepriserne franko grænse for indført hedvin; de nugældende særlige kurser blev fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1484/83 ⁽⁷⁾;

for medlemsstaters valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på 2,25 %, er den særlige kurs lig med den omregningskurs, der er afledt af centralkursen; for så vidt angår de øvrige valutaer, er den særlige kurs for perioden fra den 1. juli til den 15. december 1983 lig med omregningskursen over for de medlemsstaters valutaer, der indbyrdes holdes inden

for en a vista-margen på 2,25 %, idet denne kurs er afledt af den gennemsnitlige kurs, der blev lagt til grund ved beregningen af de monetære udligningsbeløb som var gældende den 1. juni 1983;

af disse bestemmelser følger at de nugældende særlige kurser bør justeres for det engelske pund, den italienske lire og den græske drachmes vedkommende —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

de i artikel 1a i forordning (EØF) nr. 1393/76 omhandlede særlige kurser er:

- a) for belgiske og luxembourgske francs:
1 bfr/lfr. = 0,0222713 ECU;
- b) for danske kroner;
1 dkr. = 0,122834 ECU;
- c) for tyske mark:
1 DM = 0,446062 ECU;
- d) for franske francs:
1 ffr. = 0,145464 ECU;
- e) for engelske pund:
1 £ = 1,76899 ECU;
- f) for irske pund:
1 Ir. £ = 1,37800 ECU;
- g) for italienske lire:
100 lire = 0,0741143 ECU;
- h) for nederlandske gylden:
1 hfl. = 0,395891 ECU;
- i) for græske drachmer:
1 dr. = 0,0131647 ECU.

Artikel 2

Forordning (EØF) nr. 1484/83 ophæves.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 1. juli 1983.

⁽¹⁾ EFT nr. L 54 af 5. 3. 1979, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 326 af 23. 11. 1982, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. 106 af 30. 10. 1962, s. 2553/62.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 263 af 19. 9. 1973, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 157 af 18. 6. 1976, s. 20.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 324 af 29. 11. 1980, s. 63.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 151 af 4. 6. 1983, s. 33.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. juni 1983.

På Kommissionens vegne

Poul DALSGER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1735/83

af 27. juni 1983

om ændring af forordning (EØF) nr. 1072/83 for så vidt angår iværksættelsen af bestemmelserne for import af visse osteKOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1600/83⁽²⁾, særlig artikel 14, stk. 7, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1072/83 af 3. maj 1983 om ophævelse af forordning (EØF) nr. 86/83 om suspension af bestemmelser i forordning (EØF) nr. 1767/82 for så vidt angår anvendelsen visse bestemmelser for import af visse oste⁽³⁾ er det fastsat, at indførsel af Jarlsberg-ost til Fællesskabet i perioden for suspension af iværksættelsen af arrangementet med Norge omfattes af den ordning for særlige importafgifter, der er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1767/82⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1264/83⁽⁵⁾;

i artikel 8 i forordning (EØF) nr. 1767/82 er det fastsat, at der ikke anvendes monetære udligningsbeløb ved overgang til fri omsætning for Jarlsberg-ost; det bør endvidere fastsættes, at indførsel i ovennævnte periode

kan omfattes af den ordning, der er fastsat i nævnte forordning;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 2, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 1072/83 affattes således:

»Indførsler af Jarlsberg-ost til Fællesskabet, der har fundet sted fra den 1. januar 1983 indtil datoen for nærværende forordnings anvendelse, kan efter anmodning fra de pågældende omfattes af den i bilag I, litra r), til forordning (EØF) nr. 1767/82 omhandlede importafgift, hvorfor de i artikel i samme forordning omhandlede bestemmelser anvendes«.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 16. maj 1983.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. juni 1983.

På Kommissionens vegne

Poul DALSGER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.⁽²⁾ EFT nr. L 163 af 22. 6. 1983, s. 56.⁽³⁾ EFT nr. L 117 af 4. 5. 1983, s. 5.⁽⁴⁾ EFT nr. L 196 af 5. 7. 1982, s. 1.⁽⁵⁾ EFT nr. L 133 af 21. 5. 1983, s. 54.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1736/83

af 27. juni 1983

om genindførelse af opkrævningen af told, der gælder i henseende til tredjelande, for visse varer med oprindelse i Jugoslavien

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til samarbejdsaftalen mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab, og Den socialistiske føderative republik Jugoslavien ⁽¹⁾, særlig aftalens protokol nr. 1,under henvisning til artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3611/82 af 21. december 1982 om indførelse af lofter og fællesskabstilsyn med indførelse af visse varer med oprindelse i Jugoslavien ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Artikel 1 i ovennævnte protokol fastsætter, at indførelse af nedennævnte varer til nedsat toldsats i henhold til artikel 15 i samarbejdsaftalen, er begrænset til et årligt loft, anført nedenfor, ud over hvilket den told, der gælder over for tredjelande, kan genindføres:

<i>(i tons)</i>		
Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Loftets størrelse
73.18	Rør og røremner, af jern og stål (undtagen rør henhørende under pos. 73.19)	8 822

indførelserne i Fællesskabet af disse varer med oprindelse i Jugoslavien har ved afskrivning nået oven-

nævnte loft; tolden, der gælder for de omhandlede varer over for tredjelande, må nødvendigvis af hensyn til Fællesskabets forhold genindføres —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Frå den 1. juli til den 31. december 1983 genindføres opkrævningen af den told, der gælder over for tredjelande, ved indførelse til Fællesskabet af nedennævnte varer:

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Oprindelse
73.18	Rør og røremner, af jern og stål (undtagen rør henhørende under pos. 73.19)	Jugoslavien

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. juni 1983.

På Kommissionens vegne

Karl-Heinz NARJES

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 41 af 14. 2. 1983, s. 2.

⁽²⁾ EFT nr. L 380 af 31. 12. 1982, s. 22.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1737/83
af 27. juni 1983
om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
 FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 606/82 ⁽²⁾, særlig artikel 16, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

Importafgifterne for hvidt sukker og råsukker er fastsat ved forordning (EØF) nr. 1716/82 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1716/83 ⁽⁴⁾;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 1716/82 på de oplysninger, som

Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 16, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1785/81 omhandlede importafgifter fastsættes for råsukker af standardkvalitet og for hvidt sukker som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 28. juni 1983.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. juni 1983.

På Kommissionens vegne

Poul DALSGER

Medlem af Kommissionen

- ⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.
⁽²⁾ EFT nr. L 74 af 18. 3. 1982, s. 1.
⁽³⁾ EFT nr. L 189 af 1. 7. 1982, s. 42.
⁽⁴⁾ EFT nr. L 166 af 25. 6. 1983, s. 32.

BILAG

til Kommissionens forordning af 27. juni 1983 om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Importafgiftsbeløb (ECU/100 kg)
17.01	Roe- og rørsukker i fast form:	
	A. Hvidt sukker; sukker tilsat smagsstoffer eller farvestoffer	28,13
	B. Råsukker	25,26 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Dette beløb gælder for råsukker med en udbytteværdi på 92 %. Hvis udbytteværdien af det indførte råsukker afviger fra 92 %, anvendes det importafgiftsbeløb, der er beregnet efter bestemmelserne i artikel 2, i forordning (EØF) nr. 837/68.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1738/83

af 27. juni 1983

om ændring af importafgifterne for produkter forarbejdet på basis af korn og ris

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles ordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1451/82⁽²⁾, særlig artikel 14, stk. 4,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1418/76 af 21. juni 1976 om den fælles markedsordning for ris⁽³⁾, senest ændret ved akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse⁽⁴⁾, særlig artikel 12, stk. 4,

under henvisning til Rådets forordning nr. 129 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitik rammer⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2543/73⁽⁶⁾, særlig artikel 3,

under henvisning til udtalelse fra Det monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Importafgifterne for produkter forarbejdet på basis af korn og ris er fastsat ved forordning (EØF) nr. 1325/83⁽⁷⁾; senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1717/83⁽⁸⁾;

Rådets forordning (EØF) nr. 414/83 af 21. februar 1983⁽⁹⁾ har ændret forordning (EØF) nr. 2744/75⁽¹⁰⁾ for så vidt angår, produkter henhørende under pos. 23.02 A i den fælles toldtarif;

for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:

— en omregningskurs baseret på centralkursen af de valutaer, der flyder sammen inden for et udsving af 2,25 %,

— en omregningskurs for de andre valutaer, der er baseret på et gennemsnit for hver valuta over for de fællesmarkedsvalutaer, der er nævnt i forrige led;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 24. juni 1983;

den senest fastsatte afgift for basisproduktet afviger fra gennemsnitsafgiften med mere end 3,02 ECU pr. ton af basisproduktet; de gældende afgifter skal derfor i henhold til artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1579/74⁽¹¹⁾ ændres i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De afgifter, der skal opkræves ved indførsel af produkter forarbejdet på basis af korn og ris, som omfattes af forordning (EØF) nr. 2744/75, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 414/83, og som er fastsat i bilaget til den ændrede forordning (EØF) nr. 1325/83, ændres i overensstemmelse med bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 28. juni 1983.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. juni 1983.

På Kommissionens vegne

Poul DALSGER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 164 af 14. 6. 1982, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 291 af 19. 11. 1979, s. 17.

⁽⁵⁾ EFT nr. 106 af 30. 10. 1962, s. 2553/62.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 263 af 19. 9. 1973, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 139 af 28. 5. 1983, s. 5.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 166 af 25. 6. 1983, s. 33.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 51 af 24. 2. 1983, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 65.

⁽¹¹⁾ EFT nr. L 168 af 25. 6. 1974, s. 7.

BILAG

til Kommissionens forordning af 27. juni 1983 om ændring af importafgifterne for produkter forarbejdet på basis af korn og ris

(ECU/ton)

Position	Beløb	
	Tredjelande (undtagen AVS eller OLT)	AVS eller OLT
11.02 A II ⁽²⁾	235,02	228,98
11.02 B II b) ⁽²⁾	172,21	169,19
11.02 C II ⁽²⁾	206,56	203,54
11.02 D II ⁽²⁾	132,77	129,75
11.02 E II b) ⁽²⁾	235,02	228,98
11.02 F II ⁽²⁾	235,02	228,98

⁽²⁾ Med henblik på sondringen mellem varer tariferet under pos. 11.01 og 11.02 på den ene side og under pos. 23.02 A på den anden side anses som tariferet under pos. 11.01 og 11.02 varer, der samtidig har

- et indhold af stivelse (bestemt ved Ewers modificerede polarimetriske metode) på over 45 vægtprocent, beregnet på grundlag af tørsubstansen,
- et askeindhold (efter fradrag af eventuelle tilsatte mineralske stoffer) på 1,6 vægtprocent eller derunder for ris, 2,5 vægtprocent eller derunder for hvede og rug, 3 vægtprocent eller derunder for byg, 4 vægtprocent eller derunder for boghvede, 5 vægtprocent eller derunder for havre og 2 vægtprocent eller derunder for de øvrige kornsorter, beregnet på grundlag af tørsubstansen.

Kim af korn, hele, valset, i flager eller formalet, tariferes under alle omstændigheder under pos. 11.02.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 8. februar 1983

om den italienske regerings brændstofftilskud til middelhavsfiskere

(Den italienske tekst er den eneste autentiske)

(83/312/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 100/76 af 19. januar 1976 om den fælles markedsordning for fiskerivarer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3443/80⁽²⁾, særlig artikel 26, samt Rådets forordning (EØF) nr. 3796/81 af 29. december 1981⁽³⁾, som fra den 1. juni 1982 trådte i stedet for forordning (EØF) nr. 100/76, særlig artikel 28,

under henvisning til bemærkninger fra de interesserede parter fremsat efter anmodning i henhold til artikel 93, stk. 2, første afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

I

Den italienske regering gav ved skrivelse af 28. marts 1980 fra sin faste repræsentation ved De europæiske Fællesskaber Kommissionen meddelelse i henhold til EØF-traktatens artikel 93, stk. 3, om teksten til lov nr.

57 af 29. februar 1980 om ekstraordinær støtte til havfiskeriet, hvorefter der til fiskere, der driver erhvervsfiskeri i Middelhavet skulle ydes et ekstraordinært driftstilskud, begrænset til finansåret 1980; denne lov trådte i kraft den 13. april 1980; gennemførelsesbestemmelserne hertil blev fastlagt ved ministeriel bekendtgørelse og et udkast hertil meddelt Kommissionen i henhold til traktatens artikel 93, stk. 3, ved skrivelse af 13. maj 1980;

det fremgår af denne bekendtgørelse, at den pågældende støtte var direkte knyttet til brændstofforbruget; støtten androg 87 lire pr. kg anvendt brændstof og der blev på budgettet afsat 25 mia lire til denne støtte;

den således beskrevne støtte henhører i medfør af ovennævnte artikler i forordning (EØF) nr. 100/76 og (EØF) nr. 3796/81 under artikel 92-94 i EØF-traktaten;

Kommissionen har efter en indledende undersøgelse fundet, at denne støtte var en driftsstøtte, der blev ydet uden reel modydelse fra modtagerne side, at den havde en betydelig direkte indflydelse på konkurrencen og samhandelen mellem medlemsstaterne og derfor var uforenelig med fællesmarkedet i medfør af traktatens artikel 92; Kommissionen besluttede derfor med hensyn dertil at indlede proceduren i traktatens artikel 93, stk. 2, og tilstillede med henblik herpå den 22. juli 1980 den italienske regering en skrivelse, hvori Kommissionen opfordrede den til at fremsætte sine bemærkninger;

⁽¹⁾ EFT nr. L 20 af 28. 1. 1976, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 359 af 31. 12. 1980, s. 13.

⁽³⁾ EFT nr. L 379 af 31. 12. 1981, s. 1.

Kommissionen erfarede i november 1981, at den italienske regering havde besluttet at forlænge denne støtte i 1981; efter i to skrivelser af 17. november 1981 og 22. december 1981 at have opfordret den italienske regering til at bekræfte disse oplysninger modtog Kommissionen ved skrivelse af 11. januar 1982 meddelelse om bekendtgørelse — lov nr. 193 af 11. maj 1981 om forlængelse af de pågældende støtte for første halvår af 1981;

princippet for ydelsen af støtten var ikke blevet ændret, men støtten var forhøjet til 150 lire/kg forbrugt brændstof for første kvartal 1981 og til 140 lire/kg forbrugt brændstof for andet kvartal af 1981;

de på budgettet afsatte midler til denne støtte var for første halvår af 1981 på 21 mia lire;

Kommissionen har fundet, at der er tale om en forlængelse af støtten fra 1980 og har derfor med hensyn hertil indledt proceduren i traktatens artikel 93, stk. 2, samt tilstillet den italienske regering en skrivelse af 24. februar 1982, hvori Kommissionen opfordrer den til at fremsætte sine bemærkninger;

det fremgår af ovenstående, at den italienske regering klart har undladt at opfylde sine forpligtelser i medfør af EØF-traktatens artikel 93, stk. 3;

II

den italienske regering har i sine svar til Kommissionen af 13. august 1980 og 24. marts 1982 anført, at der var sociale grunde til ydelsen af brændstofføtte i 1980 og 1981, samt at det var nødvendigt at afskaffe forskelsbehandlingen mellem sicilianske fiskere, som allerede modtog et brændstofføtte, som Kommissionen tidligere har godkendt på visse betingelser, og fiskere i andre regioner; indførelsen af støtten medførte endvidere efter de italienske myndigheders opfattelse ingen fordrejning af konkurrencen mellem medlemsstaterne, fordi den var af midlertidig karakter, fordi der ikke blev truffet andre foranstaltninger til fordel for havfiskeriet og endelig som følge af støttens ringe størrelse, nemlig 30 % af brændstofføtten.

flere medlemsstater og adskillige erhvervsorganisationer har tilsendt Kommissionen deres bemærkninger; visse af disse medlemsstater og erhvervsorganisationer deler Kommissionens opfattelse, medens andre medlemsstater finder, at en manglende fælles fiskeripolitik er grunden til, at medlemsstaterne indfører støtteforanstaltninger med henblik på at undgå en forværring af den nuværende situation; flere erhvervsorganisationer udtrykker ønske om, at støtteforanstalt-

ningerne til fiskeriet harmoniseres inden for Fællesskabet;

III

tilskuddet på 87 lire/kg forbrugt brændstof, som er indført ved artikel 7 i den ministerielle bekendtgørelse, der fastsætter gennemførelsesbestemmelserne til lov nr. 57 af 29. februar 1980 og tilskuddet på 150 lire/kg brændstof for første kvartal af 1981 og på 140 lire/kg for andet kvartal af 1981, som er indført ved artikel 2 i ministeriel bekendtgørelse af 25. juli 1981 har en direkte indflydelse på modtagernes produktionsomkostninger og har givet dem en klar fordel over for andre fællesskabsfiskere;

den af de italienske myndigheder anførte forbindelse med støtten til fiskere på Sicilien forekommer ikke relevant, dels fordi ydelsen af støtte et sted i Fællesskabet aldrig kan berettige ydelsen af en tilsvarende støtte et andet sted og dels fordi Kommissionens beslutning med hensyn til tilladelsen til midlertidigt, nemlig indtil 30. juni 1980, at yde et brændstofføtte til fiskere på Sicilien havde sin baggrund i den beskedne samhandel med fiskerivarer mellem Sicilien og resten af Italien; Kommissionen har i øvrigt med hensyn til forlængelsen af denne støtte til fiskere på Sicilien for andet halvår af 1980 samt for 1981 og 1982 besluttet at indlede proceduren i traktatens artikel 93, stk. 2, især på grund af en kraftig stigning i eksporten fra Sicilien til de øvrige medlemsstater og fordi en fortsat forlængelse af denne støtte vil give den karakter af en fast ordning;

den pågældende støtte udgjorde 40 % af brændstofføtten pris i januar 1980;

samhandelen inden for Fællesskabet med konsumfisk er betydelig og udgør ca. 30 % af de samlede landinger af konsumfisk i Fællesskabet som helhed; ca. 60 % af italienske fiskeres landinger går til det italienske marked, medens ca. 30 % af forsyningerne importeres fra tredjelande og ca. 10 % fra de øvrige fællesmarkedslande; Italien eksporterer 20 % af sin produktion, heraf halvdelen til de øvrige fællesskabslande;

yderligere har samtlige fiskere i Fællesskabet i flere år stået over for en meget kraftig stigning i brændstofføtten priserne ligesom der er en betydelig konkurrence inden for handelen med fiskerivarer på fællesskabsmarkedet;

det fremgår af ovenstående, at den af den italienske regering indførte støtte vil kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne og fordreje eller risikere at fordreje konkurrencen, jf. EØF-traktatens artikel 92, stk. 1;

i medfør af EØF-traktatens artikel 92, stk. 1, er støtte, der svarer til de kriterier, der er omhandlet deri, principielt uforenelig med fællesmarkedet; i samme artikels stk. 3, der omhandler de eneste undtagelser herfra, der er relevante i dette tilfælde, fremhæves det, at støtten skal være i Fællesskabets interesse og ikke til fordel for en bestemt sektor i en medlemsstat; disse undtagelsesbestemmelser skal fortolkes strengt ved undersøgelsen af enhver planlagt ydelse af regional eller sektorbestemt støtte eller af enkeltansøgninger om tilladelse til indførelse af generelle støtteordninger; tilladelse kan kun gives, såfremt Kommissionen kan fastslå, at støtten er nødvendig for gennemførelse af et af de mål, der er omhandlet i disse bestemmelser;

blev der givet tilladelse til sådanne undtagelser for støtte, der ydes, uden at de i nævnte bestemmelser omhandlede mål søges gennemført, ville det være ensbetydende med at give samtykke til begrænsninger i samhandelen mellem medlemsstaterne og til fordrejninger af konkurrencen til skade for Fællesskabet og subsidiært at indrømme visse medlemsstater uberettigede fordele;

det har i det foreliggende tilfælde ikke kunnet fastslås, at støtten tjener til gennemførelse af nævnte mål og den italienske regering har ikke kunnet begrunde og Kommissionen har ikke kunnet påvise, at den pågældende støtte opfylder betingelserne for anvendelse af en af undtagelserne i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3;

der er klart ikke tale om støtte til fremme af udviklingen i visse områder, hvorfor de regionale aspekter af traktatens artikel 92, stk. 3, litra a) og c) ikke finder anvendelse;

disse støtteforanstaltninger udgør ikke et betydeligt projekt af fællesskabsinteresse og vil ikke kunne afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i den italienske økonomi; traktatens artikel 92, stk. 3, litra b), finder følgelig ikke anvendelse;

brændstofstøtten ydes med henblik på at reducere driftsudgifterne ved forskellige produktionsmidler og er derfor en driftsstøtte uden varig virkning på modtagerens økonomiske situation; Kommissionen har generelt altid modsat sig disse former for støtte, idet de sædvanligvis ikke i sig selv opfylder betingelserne for at falde ind under undtagelsen i EØF-traktatens artikel

92, stk. 3, litra c), som følge af de ikke er til fremme af udviklingen af visse erhvervsgræne som omhandlet i denne bestemmelse;

Kommissionen har i sin meddelelse til Rådet af 25. maj 1978 om Kommissionens politik med hensyn til støtte til enkelte sektorer, klart givet udtryk for, at der til ydelse af midlertidig støtte med henblik på at afhjælpe sociale og arbejdsmarkedsmæssige problemer som følge af en krise, bør knyttes målsætninger for omstrukturering af den pågældende sektor og betingelser om, at modtagerne skal træffe forholdsregler med henblik på at lette disse målsætningers gennemførelse; dette er ikke tilfældet i forbindelse med den pågældende støtte;

det fremgår af ovenstående, at den pågældende støtte ikke opfylder betingelserne for at falde ind under undtagelserne i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Brændstofstøtten til middelhavsfiskere som omhandlet i artikel 1 i lov nr. 57 af 29. februar 1980 og forlængelsen af denne støtte, jf. artikel 1 i bekendtgørelse — lov nr. 193 af 11. maj 1981, er uforenelig med fællesmarkedet i medfør af EØF-traktatens artikel 92. Denne støtte skal derfor ophøre.

Artikel 2

Den italienske Republik giver inden en måned fra meddelelsen af denne beslutning Kommissionen meddelelse om de foranstaltninger, som den har truffet for at efterkomme denne.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Den italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. februar 1983.

På Kommissionens vegne

Giorgios CONTOGEOORGIS

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 8. februar 1983

om den franske regerings støtte til fiskerivirksomheder med henblik på bevarelsen af beskæftigelsen i fiskeriet

(Den franske tekst er den eneste autentiske)

(83/313/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 100/76 af 19. januar 1976 om den fælles markedsordning for fiskerivarer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3443/80⁽²⁾, særlig artikel 26, samt til Rådets forordning (EØF) nr. 3796/81⁽³⁾, som fra den 1. juni 1982 trådte i stedet for forordning (EØF) nr. 100/76, særlig artikel 28,

efter i henhold til traktatens artikel 93, stk. 2, første afsnit, at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger

under henvisning til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I

De franske myndigheder gav ved skrivelse af 21. april 1980 på anmodning af Kommissionens tjenestegrene af 12. oktober 1979, Kommissionen meddelelse i henhold til EØF-traktatens artikel 93, stk. 3, om, at der i 1979 og 1980 blev ydet støtte til fiskerivirksomheder med henblik på opretholdelse af beskæftigelsen i kystegnene;

nævnte støtte, hvortil der blev bevilget 53 mio ffr. i 1979 og 1980, blev ydet til alle fiskerivirksomheder og androg i praksis 0,105 ffr./1 forbrugt dieselolie;

det har vist sig, at denne støtte har været ydet regelmæssigt i Frankrig siden 1974, og at der ikke fremsattes indvendinger mod fornyelsen heraf i 1977;

den franske regering understreger, at formålet med denne støtte er at afbøde følgerne for fiskeriflåden af den voldsomme stigning i driftsomkostningerne, af de stadig mindre fangster samt på ny at bringe fiskeriet på fode, og af det forhold, at de nødvendige foranstaltninger ikke er blevet vedtaget på fællesskabsplan, hvilket har forårsaget et betydeligt antal oplægninger, som udgør en stadig større trussel mod beskæftigelsen i kystegnene;

den franske regering præciserer, at henvisningen til brændstof kun skal tjene som et kriterium for ydelsen af støtten, men at den imidlertid skal betragtes som en beskæftigelsesstøtte;

den omhandlede støtte henhører i medfør af nævnte artikel 26 og 28 i forordning (EØF) nr. 100/73 og (EØF) nr. 3796/81 under EØF-traktatens artikel 92, 93 og 94;

Kommissionen har efter en indledende undersøgelse fundet, at støtten, der er blevet ydet siden 1974, ikke længere er en midlertidig støtte, men en driftsstøtte uden reel modydelse fra modtagernes side, at den har en betydelig direkte indflydelse på konkurrencen og samhandelen mellem medlemsstaterne og derfor er uforenelig med fællesmarkedet i medfør af traktatens artikel 92, og Kommissionen besluttede derfor at indlede proceduren i traktatens artikel 93, stk. 2, den har med henblik herpå ved skrivelse af 1. juli 1980 opfordret den franske regering til at fremsætte sine bemærkninger;

Kommissionen erfarede i juni 1981, at den franske regering havde til hensigt trods indledningen af proceduren i artikel 93, stk. 2, fortsat at yde støtte ud over 1980 med den dobbelte støttesats; efter anmodning fra Kommissionen af 3. og 27. juni 1981 meddelte den franske regering, at det kun drejede sig om et udkast, som rettidigt ville blive meddelt Kommissionen;

i december 1981 blev Kommissionen bekendt med, at den franske regering faktisk havde besluttet at fordoble den pågældende støtte fra juli 1981; den franske regering bekræftede, efter at være blevet anmodet herom ved telex af 22. december 1981, ved telex af 8. januar 1982 disse oplysninger og meddelte i medfør af EØF-

⁽¹⁾ EFT nr. L 20 af 28. 1. 1976, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 359 af 31. 12. 1980, s. 13.

⁽³⁾ EFT nr. L 379 af 31. 12. 1981, s. 1.

traktatens artikel 93, stk. 3, at den pågældende støtte ville blive videreført for 1982 og fordoblet, uden at reglerne for den blev ændret; støtten blev fastsat til 0,21 ffr/l forbrugt brændstof, der blev afsat 106 mio ffr. på budgettet hertil, og det kan af denne meddelelse udledes, at støtten har været ydet i 1981, uden at Kommissionen har fået forhåndsmeddelse;

Kommissionen har med hensyn til denne nye støtte besluttet at indlede proceduren i traktatens artikel 93, stk. 2, og den har med henblik herpå den 25. februar 1982 tilstillet den franske regering en skrivelse med anmodning om at fremsætte sine bemærkninger;

det følger af det foregående, at den franske regering helt klart har undladt de forpligtelser, som påhviler den i medfør af EØF-traktatens artikel 93, stk. 3;

II

den franske regering har i sine svar til Kommissionen af 13. oktober 1980 og 6. april 1982 anført, at støtten til opretholdelsen af beskæftigelsen inden for fiskeriet i 1980, 1981 og 1982 ikke fordrejer konkurrencen, hvilket kan ses af den regelmæssige stigning, der siden 1977 er sket i den franske import af fiskerivarer, særlig fra de øvrige fællesskabslande, og at der ikke er tale om en støtte til brændstof, da den ikke er reguleret efter olieprisen, men derimod om en degressiv støtte; den andel, som støtten udgør af brændstofprisen, er trods fordoblingen i 1982 siden 1977 faldet fra 17 % til 12 %;

den franske regering har anført, at den pågældende støtte skal gøre det muligt for fiskerivirksomhederne, indtil der træffes afgørelse om foranstaltninger på fællesskabsplan, at tilpasse sig de nye vilkår for fiskeriet og undgå en utvivlsomt uafvendelig forværring af kår af beskæftigelsessituationen samt et fald i indkomstniveauet, ja endog fuldstændigt bortfald af beskæftigelsesmulighederne i egne, der er svagt industrialiserede og stærkt isolerede samt i særdeleshed afhængige af fiskeriet; denne støtte er midlertidig, og andre medlemsstater, der står i en lignende situation, har efter den franske regerings opfattelse truffet foranstaltninger, som er identiske eller tilsvarende;

flere medlemsstater og adskillige erhvervsorganisationer har tilsendt Kommissionen deres bemærkninger; visse af dem deler Kommissionens opfattelse; andre medlemsstater finder, at den manglende fælles fiskeripolitik er grunden til, at medlemsstaterne indfører støtteforanstaltninger for at undgå en forværring af den nuværende situation; flere erhvervsorgani-

sationer udtrykker ønske om, at støtten til fiskeriet harmoniseres inden for Fællesskabet;

III

det pågældende brændstoftilskud har en direkte indflydelse på modtagernes produktionsomkostninger og har givet dem en klar fordel over for andre fællesskabsfiskere;

det forhold, at støtten har været ydet siden 1974 gør, at den ikke kan betragtes som midlertidig, og Kommissionen har i 1975 klart tilkendegivet over for medlemsstaterne og især over for de franske myndigheder, at det ikke forekom den hensigtsmæssigt at forlænge de brændstoftilskud til fiskerisektoren, som den havde godkendt i 1974 og 1975;

Frankrigs stigende import af fiskerivarer opvejer ikke støttens virkning på handelen inden for Fællesskabet og på konkurrencen;

den franske regerings henvisning til tilsvarende støtteforanstaltninger i de øvrige medlemsstater forekommer ikke relevant, fordi en støtte, der ydes i en medlemsstat, aldrig kan berettige, at der ydes en tilsvarende støtte i en anden medlemsstat;

samhandelen inden for Fællesskabet med fiskerivarer til konsum er betydelig og udgør 30 % af de samlede landinger af konsumfisk i Fællesskabet som helhed; ca. 60 % af franske fiskeres landinger går til det franske marked, medens ca. 20 % af forsyningerne importeres fra tredjelande, og andre 20 % fra de øvrige EF-lande; Frankrig eksporterer 16 % af sin produktion, heraf ca. 2/3 til de øvrige medlemsstater;

den pågældende støtte er udelukkende en brændstofstøtte og kan ikke betegnes som beskæftigelsesstøtte; der stilles ingen krav til støttens anvendelse, og især er der ingen forhåndsbetingelser med hensyn til beskæftigelsen i modtagervirksomhederne;

det forhold, at støtten ikke er reguleret i takt med oliepriserne, hindrer ikke, at støtten har karakter af brændstofstøtte;

det forhold, at der ikke er truffet afgørelse om en reform af den fælles fiskeripolitik, er ikke et gyldigt argument for medlemsstaterne for at yde national støtte;

yderligere har samtlige fiskere i Fællesskabet i flere år stået over for en meget kraftig stigning i brændstofpriserne, og ligesom der er betydelig konkurrence inden for handelen med fiskerivarer på fællesskabsmarkedet;

IV

det fremgår af ovenstående, at den af den franske regering indførte støtte vil kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne og fordreje eller risikere at fordreje konkurrencen, jf. EØF-traktatens artikel 92, stk. 1 ;

i medfør af EØF-traktatens artikel 92, stk. 1, er støtte, der svarer til de kriterier, som er omhandlet deri, principielt uforenelig med fællesmarkedet ; i stk. 3, der omhandler de eneste undtagelser herfra, der er relevante for det foreliggende tilfælde, fremhæves det, at støtten skal være i Fællesskabets interesse og ikke til fordel for en bestemt sektor i en medlemsstat ;

disse undtagelsesbestemmelser skal fortolkes snævert ved undersøgelsen af enhver regional eller sektorbestemt støtteordning eller af hvert enkelttilfælde af anvendelse af generelle støtteordninger ; undtagelse kan kun indrømmes, såfremt Kommissionen kan fastslå, at støtten er nødvendig for gennemførelsen af et af de mål, der er omhandlet i disse bestemmelser ;

indrømmes der sådanne undtagelser for støtte, uden at en sådan modydelse kan fastslås, er det ensbetydende med at give samtykke til begrænsning i samhandelen mellem medlemsstaterne og til fordrejning af konkurrencen til skade for Fællesskabet og derigennem indrømme visse medlemsstater uberettigede fordele ;

det har i det foreliggende tilfælde ikke kunnet fastslås, at en sådan modydelse foreligger, og den franske regering har ikke kunnet begrunde og Kommissionen ikke kunnet påvise, at den pågældende støtte opfylder betingelserne for anvendelse af en af undtagelserne i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3 ;

der er klart ikke tale om støtte til fremme af udviklingen i visse områder, hvorfor traktatens artikel 92, stk. 3, litra a) og c) ikke kan anvendes, for så vidt angår de regionale aspekter ;

støtten udgør ikke et betydeligt projekt af fællesskabsinteresse og vil ikke kunne afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i den franske økonomi ; traktatens artikel 92, stk. 3, litra b) finder følgelig ikke anvendelse ;

brændstofstøtte ydes med henblik på at reducere driftsudgifterne ved forskellige produktionsmidler og er derfor en driftsstøtte uden varig virkning på modtagernes økonomiske situation ; Kommissionen har

generelt altid modsat sig sådanne former for støtte, idet de sædvanligvis ikke i sig selv opfylder betingelserne for at falde ind under undtagelsen i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra e), som følge af, at de ikke er til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrøner som omhandlet i denne bestemmelse ;

Kommissionen har i sin meddelelse til Rådet af 25. maj 1978 om sin politik med hensyn til støtte til enkeltsektorer, klart givet udtryk for, at der til ydelse af midlertidig støtte med henblik på at afhjælpe sociale og arbejdsmarkedsmæssige problemer som følge af en krise bør knyttes målsætninger for omstrukturering af den pågældende sektor og betingelser, om, at modtagerne træffer forholdsregler med henblik på at lette disse målsætningers gennemførelse ; dette er ikke tilfældet for så vidt angår den pågældende støtte ;

det fremgår af ovenstående, at den pågældende støtte ikke opfylder betingelserne for at falde ind under en af undtagelserne i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING :

Artikel 1

Støtten til opretholdelse af beskæftigelsen i fiskerivirksomhederne, som er blevet ydet i Frankrig fra 1979 til 1982, er uforenelig med fællesmarkedet i medfør af EØF-traktatens artikel 92. En sådan støtte kan ikke længere ydes.

Artikel 2

Den franske republik giver inden en måned fra meddelelsen af denne beslutning Kommissionen meddelelse om de foranstaltninger, som den har truffet for at efterkomme den.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Den franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. februar 1983.

På Kommissionens vegne
Giorgios CONTOGEOGRIS
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 8. februar 1983

om den belgiske regerings brændstoftilskud til fiskere

(Den franske og den nederlandske tekst er de eneste autentiske)

(83/314/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 100/76 af 19. januar 1976 om den fælles markedsordning for fiskerivarer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3443/80⁽²⁾, særlig artikel 26, samt til Rådets forordning (EØF) nr. 3796/81⁽³⁾, som fra den 1. juni 1982 trådte i stedet for forordning (EØF) nr. 100/76, særlig artikel 28,

efter i henhold til traktatens artikel 93, stk. 2, første afsnit, at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger,

og

ud fra følgende betragtninger:

I

Den belgiske regering gav ved skrivelse af 15. januar 1981 fra sin faste repræsentation ved De europæiske Fællesskaber og yderligere ved telex af 6. februar 1981 Kommissionen meddelelse i henhold til EØF-traktatens artikel 93, stk. 3, om et udkast til ministeriel bekendtgørelse om visse foranstaltninger med henblik på brændstofbesparelse inden for fiskerierhvervet;

dette udkast blev iværksat ved kongelig bekendtgørelse nr. 81/362 af 26. februar 1981 om foranstaltninger til fremme af besparelser i brændstofforbruget inden for gartneri- og fiskerierhvervet; herved undlod den belgiske regering at efterkomme den forpligtelse, som påhviler den i medfør af EØF-traktatens artikel 93, stk. 3;

ifølge nævnte bekendtgørelse ydes der inden for havfiskeriet, som er den eneste sektor, der er omfattet af nærværende beslutning, til erhvervsfiskere en præmie med henblik på at fremme besparelser i brændstoffor-

bruget; denne præmie beregnes og ydes kvartalsvis; den andrager 5 bfr./l sparet brændstof/time på havet multipliceret med det antal timer, i hvilke fartøjet har været til søs i det pågældende kvartal; besparelsen beregnes på grundlag af det højeste gennemsnitlige forbrug, enten beregnet som et teoretisk gennemsnitligt forbrug pr. time til søs i forhold til fartøjets bruttonnage, eller som det faktiske gennemsnitlige forbrug pr. time til søs inden for den arbejdsperiode på 12 måneder, der ligger umiddelbart før den 1. januar 1981;

det teoretiske gennemsnitsforbrug er blevet beregnet statistisk på grundlag af de belgiske fartøjers faktiske forbrug, deres tonnage og antallet af timer, de tilbragte til søs i 1980;

præmien er begrænset til 30 % af den enkelte modtagers teoretiske forbrug pr. time;

bevillingen til støtten udgør 60 mio bfr.; støtten er en engangsstøtte og kan ikke forlænges, og den ydes, indtil bevillingerne er opbrugt;

i henhold til ministeriel bekendtgørelse nr. 81/1643 af 4. august 1981 skulle ansøgninger om støtte indsendes ved udgangen af hvert kvartal i 1981 og inden den 1. marts 1982; den belgiske regering gav ved skrivelse af 12. juli og 25. august 1982 i henhold til EØF-traktatens artikel 93, stk. 3, Kommissionen meddelelse om, at den havde til hensigt at forlænge ansøgningsfristen til den 31. december 1982;

den omhandlede støtte henhører i medfør af nævnte artikel 26 og 28 i forordning (EØF) nr. 100/76 og (EØF) nr. 3796/81 under EØF-traktatens artikel 92, 93 og 94;

Kommissionen har efter en indledende undersøgelse fundet, at støtten var en driftsstøtte, der blev ydet uden reel modydelse fra modtagernes side, at den havde en betydelig direkte indflydelse på konkurrencen og samhandelen mellem medlemsstaterne og derfor var uforenelig med fællesmarkedet i medfør af traktatens artikel 92, og Kommissionen besluttede derfor at indlede proceduren i traktatens artikel 93, stk. 2; den har med henblik herpå ved skrivelse af 31. marts 1981 opfordret den belgiske regering til at fremsætte sine bemærkninger;

⁽¹⁾ EFT nr. L 20 af 28. 1. 1976, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 359 af 31. 12. 1980, s. 13.

⁽³⁾ EFT nr. L 379 af 31. 12. 1981, s. 1.

II

den belgiske regering har i sit svar til Kommissionen af 25. maj 1981 gjort gældende, at formålet med de påtænkte foranstaltninger var effektivt at sætte gang i udbredelsen af praktisk viden om energibesparelser; der er tale om en investering i »menneskelige værdier«, som har længerevarende virkning end visse materielle investeringer; på baggrund af den økonomiske situation i almindelighed og inden for fiskeriet i særdeleshed forekommer det ikke hensigtsmæssigt at knytte denne støtte til en investeringsforpligtelse; endelig er der efter den belgiske regerings opfattelse tale om en langsigtet foranstaltning til fremme af modtagernes forståelse for og viden om energibesparelser;

flere medlemsstater og andre interesserede parter har fremsendt deres bemærkninger til Kommissionen; flere af dem deler Kommissionens opfattelse; andre medlemsstater finder at den manglende fælles fiskeripolitik er grunden til, at medlemsstaterne indfører støtteforanstaltninger for at undgå en forværring af den nuværende situation; flere erhvervsorganisationer udtrykker ønske om, at støtten til fiskeriet harmoniseres inden for Fællesskabet;

III

I relation til EØF-traktatens konkurrencebestemmelser omfatter den af den belgiske regering indførte ordning to aspekter, nemlig dels en udtrykt opfordring til de belgiske fiskere om at blive sig nødvendigheden af energibesparelser og muligheden herfor ved en mere rationel anvendelse og bedre vedligeholdelse af fartøjerne og disses motorer bevidste, dels en præmie til de fiskere, hvis gennemsnitlige forbrug af brændstof pr. time i 1981 faldt i forhold til et nærmere fastsat niveau og en referenceperiode;

formålet med denne foranstaltning, nemlig at nedbringe de belgiske fiskeres brændstofforbrug, forekommer i overensstemmelse med Fællesskabets energipolitik; Rådet har netop i sin resolution af 9. juni 1980 om målene for Fællesskabets energipolitik for 1990 og samstemmigheden af medlemsstaternes politik⁽¹⁾, udtalt, at Fællesskabet bør forstærke sine bestræbelser med hensyn til energibesparelser og begrænsning af olieforbrug og -import;

⁽¹⁾ EFT nr. C 149 af 18. 6. 1980, s. 1.

den indførte præmie synes imidlertid ikke at kunne sikre den langsigtede gennemførelse af dette mål, idet den ikke udgør nogen modydelse for nogen udgift eller uddannelse fra modtagernes side; præmien indebærer således ikke, at modtagernes strukturelle situation ændres på nogen måde;

almindelig god virksomhedsledelse indebærer, at fiskerne med alle midler søger at spare på energien og generelt at nedbringe deres produktionsomkostninger, og der er ingen forbindelse med den støtte som den omhandlede, og støtten er således årsag til de brændstofbesparelser, der eventuelt påvises, men dens eneste virkning er at bringe udgifterne til det brændstof, som modtagerne faktisk forbruger;

den eneste betingelse, der skal opfyldes for at modtage den pågældende støtte, er en sænkning af brændstofforbruget pr. time; en sådan midlertidig forbrugssænkning kan ikke betragtes som en energibesparelse i ordets egentlige forstand, idet den ingen varig virkning har på modtagernes brændstofforbrug; støtten er således ikke afhængig af, at modtageren varigt ændrer vilkårene for driften og udnyttelsen af sit fartøj;

det fremgår af ovenstående, at den af den belgiske regering indførte støtte må betragtes som et direkte tilskud til fiskernes brændstofforbrug; denne støtte har således direkte indflydelse på modtagernes produktionsomkostninger og giver dem en klar fordel over for andre fællesskabsfiskere, som ikke modtager en sådan støtte;

samhandelen inden for Fællesskabet med fiskerivarer til konsum er betydelig og udgør ca. 30 % af de samlede landinger af konsumfisk i Fællesskabet; belgiske fiskere lander ca. en fjerdedel af forbruget på det belgiske marked, medens lidt over halvdelen indføres fra de øvrige medlemsstater og resten fra tredjelande;

yderligere har samtlige fiskere i Fællesskabet i flere år stået over for en meget kraftig stigning i brændstoffpriserne ligesom der er betydelig konkurrence inden for handelen med fiskerivarer på fællesskabsmarkedet;

IV

det fremgår af ovenstående, at den af den belgiske regering indførte støtte vil kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne og fordreje eller risikere at fordreje konkurrencen, jf. EØF-traktatens artikel 92, stk. 1;

i medfør af EØF-traktatens artikel 92, stk. 1, er støtte, der svarer til de kriterier, som er omhandlet deri, principielt uforenelig med fællesmarkedet; i stk. 3, der omhandler de eneste undtagelser herfra, der er relevante for det foreliggende tilfælde, fremhæves det, at støtten skal være i Fællesskabets interesse og ikke blot til fordel for en bestemt sektor i en medlemsstat; disse undtagelsesbestemmelser skal fortolkes snævert ved undersøgelsen af enhver regional eller sektorbestemt støtteordning eller af hvert enkelt tilfælde af anvendelse af generelle støtteordninger; undtagelse kan kun indrømmes, såfremt Kommissionen kan fastslå, at støtten er nødvendig for gennemførelsen af et af de mål, der er omhandlet i nævnte bestemmelser;

blev der givet tilladelse til sådanne undtagelser for støtte, der ydes, uden at de i de nævnte bestemmelser omhandlede mål søges gennemført, ville det være ensbetydende med at give samtykke til begrænsning i samhandelen mellem medlemsstaterne og til fordrejning af konkurrencen til skade for Fællesskabet og samtidig indrømme visse medlemsstater uberettigede fordele;

der har i det foreliggende tilfælde ikke kunnet fastslås, at en sådan modydelse foreligger, og den belgiske regering har ikke kunnet begrunde og Kommissionen ikke kunnet påvise, at den pågældende støtte opfylder betingelserne for anvendelse af en af undtagelserne i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3;

der er klart ikke tale om en foranstaltning til fremme af udviklingen i visse områder, hvorfor traktatens artikel 92, stk. 3, litra a) og c) ikke kan anvendes for så vidt angår de regionale aspekter;

støtten udgør ikke et betydeligt projekt af fællesskabsinteresse og vil ikke kunne afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i den belgiske økonomi; traktatens artikel 92, stk. 3, litra b), finder følgelig ikke anvendelse;

brændstofstøtte ydes med henblik på at nedbringe driftsudgifterne ved forskellige produktionsmidler og

er derfor en driftsstøtte uden varig virkning på modtagernes økonomiske situation; Kommissionen har generelt altid modsat sig sådanne former for støtte, idet de sædvanligvis ikke i sig selv opfylder betingelserne for at falde ind under undtagelsen i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), som følge af, at de ikke er til fremme for udviklingen af visse erhvervsgræne som omhandlet i denne bestemmelse;

det fremgår af ovenstående, at den pågældende støtte ikke opfylder betingelserne for at falde ind under en af undtagelserne i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den af den belgiske regering ved kongelig bekendtgørelse nr. 81/362 af 26. februar 1981 vedtagne støtte til fremme af brændstofbesparelser i fiskerisektoren er uforenelig med fællesmarkedet i medfør af EØF-traktatens artikel 92. En sådan støtte kan ikke længere ydes.

Artikel 2

Kongeriget Belgien giver inden en måned fra meddelelsen af denne beslutning Kommissionen meddelelse om de foranstaltninger, som den har truffet for at efterkomme den.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til kongeriget Belgien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. februar 1983.

På Kommissionens vegne

Giorgios CONTOGEOGRIS

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 8. februar 1983

om den britiske regerings støtte til ejere af fiskefartøjer i 1980 og 1981

(Den engelske tekst er den eneste autentiske)

(83/315/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 100/76 af 19. januar 1976 om den fælles markedsordning for fiskerivarer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3443/80⁽²⁾, særlig artikel 26, samt Rådets forordning (EØF) nr. 3796/81⁽³⁾, som fra den 1. juni 1982 trådte i stedet for forordning (EØF) nr. 100/76, særlig artikel 28,

efter i henhold til traktatens artikel 93, stk. 2, første afsnit, at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger, under henvisning til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I

Den britiske regering gav ved skrivelse af 17. september 1980 og 4. maj 1981 fra Den britiske faste Repræsentation ved De europæiske Fællesskaber i henhold til EØF-traktatens artikel 93, stk. 3, Kommissionen meddelelse om, at den havde til hensigt i 1980 at yde en særlig støtte til ejere af fiskefartøjer, indregistreret i Det forenede Kongerige;

denne støtte blev ydet som et direkte tilskud til ejere af fiskefartøjer alene i forhold til disses længde; ansøgere skulle for at kunne modtage støtten være ejere af fartøjet den 7. august 1980, og fartøjerne skulle være indregistreret og udstyret til fiskeri på denne dato samt mellem den 1. januar og 7. august 1980 have udført et bestemt minimum af fiskeri;

tilskuddet androg mellem 275 £ for fartøjer på mindre end 35 fod og 30 745 £ for fartøjer på over 190 fod; støtten blev ydet, uden at der stilledes betingelser for

dens anvendelse eller for, til hvilket formål fartøjet senere blev anvendt; der blev bevilget ca. 14 mio £ til støtten;

den britiske regering har angivet flere grunde for ydelsen af støtten; den har således først og fremmest anført, at den ugunstige situation på markedet for fiskerivarer i sommeren 1980 og stigningen i produktionsomkostningerne samt indførelsen af foranstaltningerne til bevaring af ressourcerne truede en betydelig del af den britiske flådes fortsatte eksistens; den understregede endvidere, at den ønskede at undgå en anarkistisk afvikling af denne flåde så kort tid før revisionen af den fælles fiskeripolitik, der på det tidspunkt var berammet til udgangen af 1980; endelig fremhævede den britiske regering den betydning, som fiskeriet har for visse egne i Det forenede Kongerige, der allerede er hårdt ramt af arbejdsløsheden, samt de sociale følger, som en stigning af arbejdsløsheden utvivlsomt vil få;

den britiske regering udelukkede i sin meddelelse af 17. september 1980, at denne støtte ville blive forlænget ud over finansåret 1980/81; imidlertid gav den i medfør af EØF-traktatens artikel 93, stk. 3, ved skrivelse af 29. april 1981 fra sin faste repræsentation ved De europæiske Fællesskaber Kommissionen meddelelse om, at den havde til hensigt i 1981 at yde en støtte svarende til den, den havde ydet i 1980; bevillingerne til denne fornyede støtte androg 25 mio £;

den britiske regering begrundede denne forlængelse med den fortsatte forværring af markedet og den deraf følgende risiko for den britiske fiskeriflådes overlevelse;

den således vedtagne støtte for 1980 og 1981 henhører i medfør af nævnte artikel 26 og 28 i forordning (EØF) nr. 100/76 og (EØF) nr. 3796/81 under EØF-traktatens artikel 92, 93 og 94;

Kommissionen har efter en indledende undersøgelse fundet, at støtten var en finansiel støtte, som blev ydet uden nogen forpligtelse fra modtagernes side og som sandsynligvis ikke ville bidrage til på varig måde at forbedre disses situation, at den havde en betydelig direkte indflydelse på konkurrencen og samhandelen

⁽¹⁾ EFT nr. L 20 af 28. 1. 1976, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 359 af 31. 12. 1980, s. 13.

⁽³⁾ EFT nr. L 379 af 31. 12. 1981, s. 1.

mellem medlemsstaterne, og at den følgelig var uforenelig med fællesmarkedet i medfør af traktatens artikel 92; Kommissionen besluttede derfor at indlede proceduren i traktatens artikel 93, stk. 2, og den har med henblik herpå ved skrivelse af 1. juli 1980 opfordret den britiske regering til at fremsætte sine bemærkninger;

de omhandlede foranstaltninger blev imidlertid iværksat inden proceduren førte til en endelig afgørelse, og den britiske regering har således overtrådt bestemmelserne i EØF-traktatens artikel 93, stk. 3;

II

den britiske regering har i sit svar til Kommissionen af 30. september 1981 gjort opmærksom på, at de pågældende foranstaltninger forekommer den nødvendige og berettigede med henblik på at bevare strukturen i den britiske fiskeriflåde og undgå dens afvikling som følge af, at der ikke kan opnås enighed om en revision af den fælles fiskeripolitik; den har yderligere fremhævet, at såfremt støtten ikke blev ydet, ville der være risiko for, at de fartøjer, til hvilken den ville kunne ydes, ville forsvinde, endog inden reformen af den fælles fiskeripolitik fandt sted;

flere medlemsstater og flere interesserede parter har fremsendt deres bemærkninger til Kommissionen; visse af den deler Kommissionens synspunkt; andre medlemsstater finder, at den manglende fælles fiskeripolitik er grunden til, at medlemsstaterne indfører støtteforanstaltninger for at undgå en forværring af den nuværende situation; flere erhvervsorganisationer udtrykker ønske om, at støtten til fiskeriet harmoniseres inden for Fællesskabet;

III

den pågældende støtte er en direkte finansiel støtte og har således umiddelbar indflydelse på modtagernes produktionsomkostninger og giver dem en klar fordel over for andre fællesskabsfiskere;

samhandelen inden for Fællesskabet med fiskerivarer til konsum er betydelig og udgør ca. 30 % af de samlede landinger af konsumfisk i Fællesskabet som helhed; det britiske fiskerimarked er fra år til år blevet stadig mere åbent for import fra de ni øvrige medlemsstater; denne import svarede i 1980 til 16 %

af de britiske fiskeres samlede landinger mod 6 % i 1975;

de britiske myndigheders henvisning til, at Rådet ikke har truffet afgørelse om revision af den fælles fiskeripolitik, er ikke en gyldig begrundelse for ydelsen af national støtte;

IV

det fremgår af ovenstående, at den af den britiske regering i 1980 og 1981 indførte støtte vil kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne og fordreje eller risikere at fordreje konkurrencen, jf. EØF-traktatens artikel 92, stk. 1;

i medfør af EØF-traktatens artikel 92, stk. 1, er støtte, der svarer til de kriterier, der er omhandlet deri, principielt uforenelig med fællesmarkedet; i stk. 3, der omhandler de eneste undtagelser herfra, der er relevante for det foreliggende tilfælde, fremhæves det, at støtten skal være i Fællesskabets interesse og ikke til fordel for en bestemt sektor i en medlemsstat; disse undtagelsesbestemmelser skal fortolkes snævert ved undersøgelsen af enhver planlagt regional eller sektorbestemt støtteordning eller af hvert enkelt tilfælde af anvendelse af generelle støtteordninger; undtagelse kan kun indrømmes, såfremt Kommissionen kan fastslå, at støtten er nødvendig for gennemførelsen af et af de mål, der er omhandlet i nævnte bestemmelser;

indrømmes der sådanne undtagelser for støtte, uden at en sådan modydelse kan fastslås, er det ensbetydende med at give samtykke til begrænsning i samhandelen mellem medlemsstaterne og til fordrejning af konkurrencen til skade for Fællesskabet og derigennem indrømme visse medlemsstater uberettigede fordele;

det har i det foreliggende tilfælde ikke kunnet fastslås, at en sådan modydelse foreligger, og den britiske regering har ikke kunnet begrunde og Kommissionen ikke kunnet påvise, at den pågældende støtte opfylder betingelserne for anvendelse af en af undtagelserne i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3;

der er klart ikke tale om støtte til fremme af udviklingen i visse områder, hvorfor traktatens artikel 92, stk. 3, litra a) og c), ikke kan anvendes, for så vidt angår de regionale aspekter;

støtten udgør ikke et betydeligt projekt af fællesskabsinteresse og vil ikke kunne afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i den britiske økonomi; traktatens artikel 92, stk. 3, litra b, finder følgelig ikke anvendelse;

en støtte til ejerne af fiskefartøjer, der ydes alene i forhold til fartøjernes længde, er, da den udelukkende tjener til midlertidigt at lette modtagernes finansielle situation, en driftsstøtte uden varig virkning på strukturforholdene, og Kommissionen har principielt altid modsat sig sådanne former for støtte, idet de sædvanligvis ikke i sig selv opfylder betingelserne for at falde ind under undtagelserne i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3 c), idet de ikke vil kunne fremme udviklingen af visse erhvervsgrøner, som krævet i denne bestemmelse ;

Kommissionen har i sin meddelelse til Rådet af 25. maj 1978 om sin politik med hensyn til støtte til enkelte sektorer, klart givet udtryk for, at der til ydelse af midlertidig støtte til afhjælpning af de sociale og arbejdsmarkeds-mæssige følger af en krise bør knyttes målsætninger for omstrukturering af den pågældende sektor og betingelser om, at modtagerne træffer forholdsregler for at lette disse målsætnings gennemførelse ; dette er ikke tilfældet for så vidt angår den pågældende støtte ;

det fremgår af ovenstående, at den pågældende støtte ikke opfylder betingelserne for at falde ind under en af undtagelserne i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING :

Artikel 1

Den ekstraordinære støtte til ejere af fiskefartøjer, som den britiske regering har vedtaget for 1980 og 1981 er

uforenelig med fællesmarkedet i medfør af EØF-traktatens artikel 92. En sådan støtte kan ikke længere ydes.

Artikel 2

Det forenede Kongerige giver inden en måned fra meddelelsen af denne beslutning Kommissionen meddelelse om de foranstaltninger, som den har truffet for at efterkomme den.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Det forenede Kongerige.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. februar 1983.

På Kommissionens vegne
Giorgios CONTOGEOGIS
Medlem af Kommissionen

